

Celia S. Friedman "Korona cieni"

Fahrenheit Crew

MAG Trylogia Zimnego Ognia to najbardziej znana z powieści autorki, wielowątkowa saga, podejmująca tematykę odkupienia, problemu odpowiedzialności człowieka i ludzkości za dawne winy.

Fabula koncentruje się wokół historii ludzkiej kolonii na planecie Ernie, na której istnieje aktywna forma energii znana jako fae. W interakcji z ludzkim umysłem powoduje ona, że najskrytsze myśli i najgorsze koszmary mogą stać się rzeczywiste, na zasadzie podobnej jak w powieści Solaris Stanisława Lema. W efekcie, po około tysiącu lat, Erna zamieszkana jest przez ludzi, demony (powstałe z ich myśli, emocji i lęków) oraz Iezu, o których wierzy się, że są wyższym rodzajem demonów, a którzy w rzeczywistości okazują się potomkami ludzi i Obcych. Specyfika działania fae powoduje, że złożone mechanizmy i przedmioty nie zawsze działają zgodnie ze swoim przeznaczeniem i ich funkcjonowanie jest nieprzewidywalne, co powoduje stopniowe odejście od zaawansowanej technologicznie cywilizacji do poziomu średniowiecza, a wszystkie zaawansowane technologie stały się legendą i niedoścignionym wzorem dla potomków pierwszej ekspedycji.

W takim otoczeniu z upływem lat dochodzi do ewolucji człowieka i pojawiają się osobnicy, którzy potrafią kontrolować fae a legendarny Prorok założył Kościół, który pomaga ludziom kontrolować wpływ energii fae na swój umysł.

Trylogia Zimnego Ognia uchodzi za najznakomitsze dzieło Friedman, tak ze względu na wpisaną w fabułę powieści tematykę religijną, eschatologiczną i etyczną jak i dzięki interesującym i niebanalnie skonstruowanym postaciom, przede wszystkim obu głównym bohaterom. Porywczy, szczery i uczciwy Damien jest wyraźnie skonstrastowany z sarkastycznym, błyskotliwym, zepsutym i wbrew pozorom cierpiącym Tarrantem, a opis rodzącej się między nimi niełatwej przyjaźni i porozumienia jest najciekawszym chyba z psychologicznych wątków cyklu.